

Прѣдплатъ.

За годишнѣ, вѣтрѣ въ Държавѣтѣ 1 Турека Лира **Златна**. За годишнѣ вѣтрѣ отъ Държавѣтѣ 6 бѣли меджидиета. За 6 мѣсеца 3 бѣли меджидиета.

Настоятели отговарятъ за запла-
тъ и зематъ на 15 едно като събержтъ
отъ 5 спомоществованія на горѣ, и
на 10 едно, като събержтъ отъ 10
на горѣ.

НАПРЪДЪКЪ

ВѢСТНИКЪ ЗА НАРОДНЫ, ПОЛИТИЧЕСКИ И КНИЖЕВНИ НОВИНЫ

Спомоществованіята почнуватъ отъ началото на всякой мѣсець.

Подписката на спомоществованіята
стана въ Циградѣ при **Ив. Найденова**
Редактора и притежателя — Агонизъ
хана 13.

Статии и дописки за общеполезни и
народни работи се вѣснятъ съ бла-
годареніе, но въ всякой случай трѣбва
да еж снабдени съ потребнитъ подписки.

За частни извѣстія се плаща по два
гроша на редѣ.

Испращанитъ за обнародване статіи
и дописки назадъ се не връщатъ.

К Понеже годишното течение на
вѣстникѣтъ е една Лира турска, а
вѣстникѣта стойностъ на Лирѣтъ съ
Кайме е гр. 160, ония отъ нашитѣ
почитаемы Настоятели или спомощество-
ватели, които бы ни внесли пари въ
Кайме или телмори, трѣбва да са съо-
бразяватъ за тѣзи само седмичнѣ съ по-
казанитъ цѣни на турскитъ Лирѣ.

ЦАРИГРАДЪ, 10 Марта 1877.

Два предмета занимаваха послѣднитъ
седмичнѣ и днесъ еще занимаватъ политиче-
скитъ свѣтъ и европейскитъ журнали-
стикъ: Пактуваніето на генерала Игна-
тіева по Европѣ и споразумѣніето между
великитъ Силы за работитъ на Истокъ,
чрезъ подписаніето на единъ протоколъ.

За политическото житиуване на русе-
скитъ дипломатъ са писа доста и слѣ-
дува още да са пише въ европейскитъ
вѣстници различно, а пѣкон отъ тѣхнитъ
свѣдѣнія приведемъ и нѣй въ листа
си. Отъ вѣнско обнародвано за това до
сега излиза, че цѣлѣта на посѣщеніето
което прави генералѣтъ на европейскитъ
Дворове е, да покаже 19, че ако насто-
ящото критическо положеніе на работи-
тъ въ Турціи са продължи за много
времѣ, опасно е да не послѣдуватъ еще
по голѣми катастрофы отъ колкото до
сега; 2^о че за нѣкакво улучшеніе на туй
сѣстоаніе, трѣбно е едно общо споразу-
мѣніе и дѣйствуване на великитъ Силы
въ приложеніето на строгы и прак-
тичны мѣрки; 3^о че Россія, поради за-
дѣлженіята които е взела на себе си до
сега чрезъ своитъ заявленія и чрезъ
жертвитъ, които прави вслѣдствие на
пригответа на многобройни войски,
не може да склони на едно отлагане
за рѣшеніето на высѣшитъ въпроси, ос-
вѣнъ тогава, когато бы са подписалъ отъ
Портѣтъ и отъ Силитъ единъ протоколъ,
който да задѣлжава Турціи да положи
въ дѣйствиетѣ реформитъ.

Колкото за Протоколѣтъ, телеграфѣтъ
извѣсти вече пазъ Берлинѣ, че князь Бие-
маркѣтъ явилъ на генерала Игнатіева, какъ
е готовъ да подпише по начало прото-
колѣтъ, който русекитъ посланикъ
прѣдлага като едно отъ средствата, ко-
ито можтъ да удовлетвориѣтъ Россіи.
А в. «Франсъ», въ листа си отъ 1/13
Марта дава слѣдующитъ свѣдѣнія за не-
го: «Тазн седмична е рѣшительна. Евро-
пейскитъ континентални Силы съ-
слаганы днесъ да прѣемѣтъ программитъ,
точното приложеніе на които може да
спасе мирѣтъ. Тѣ не само не напушта-
тъ прѣдложеніята на Конференціиѣтъ, но и
искать да пазъ дадѣтъ новѣ Силѣ, како
гы занимажтъ въ единъ международнѣ
спогодѣ, които като удовлетворява на пѣ-
лно нуждитъ на християнскитъ народы
въ Турціи, ще прѣдвиджа съвѣршенно
и едно общо споразумѣніе между Силитъ,
въ случай когато Портѣта бы постано-
влявала въ да отвори или да не
испълни прѣтитъ водитѣжъ желанія на
Европѣ . . . » Телеграфѣтъ извѣсти еще,
че Англія е пріела также по начало по-
писаніето на реченный протоколъ.

По дождѣто виднѣтъ какъвъ ще бжде
той протоколъ и какво направленіе ще
дадѣтъ великитъ Силы на своитъ въз-
зрѣнія за работитъ на Истокъ, нѣй не
свѣбнитъ на читателитъ си друго едно
свѣбнѣ, което са случи въ столицѣтъ
на Турціи въ послѣднитъ тѣи дни. То
е, отвариѣніето на Османскитъ Парламентъ.

Денѣтъ, 7-ий Марта, понедѣлникъ, бѣ-
ше паметнѣкъ свѣдѣтелъ на единъ величе-
ственнѣ държавнѣ церемоніи. За прѣвъ
пѣтъ Н. В. Султанѣтъ са яви въ публич-
нѣхъ формѣ, како единъ Монархъ консти-
туционенъ. Сенаторитъ и депутатитъ, съ-
браши отъ вѣнскитъ страны на Имперіиѣтъ,
пріежа са въ императорскитъ Палазъ,
и вслѣдъ, което можеше да възвыши до-
стоинството и важностьта на тѣхното
вѣзване въ службѣ, бѣше събрано тоя
день въ голѣмѣтъ залѣ на Долна Батче,
въ тѣзи истѣжъ залѣ, които е символѣтъ
и въспоминаніето на минилѣтъ абсолю-
тизмѣ. Туй свѣбнѣ са празнува въ Ца-
риградѣ като единъ голѣмъ празникъ
за Държавѣтъ, съ топовни туремѣкъ,
повторены и потрети на вечерѣтъ, и съ
освѣтленіето на вѣнскитъ общественнѣ
заведенія и кораби отъ императорскитъ
Флотъ.

Исторіята е отворила него день, казу-
ва единъ отъ мѣстнитъ вѣстникѣтъ, осо-
беннѣ главо, подъ псевдонимъ: **Отоманска-
та Имперіи Конституюциона**, и чака,
съ перото въ рѣжѣ, да запише въ стра-

ничѣтъ си или възражданѣето на тѣзи
Държавѣкъ, ако послѣдуватъ законнѣ испи-
но свободолѣбны и дѣйствително тѣхно
приложеніе, или пѣтъ изгубаніето на вся-
къ надѣждѣ за възражданѣе, ако са до-
казже, че и новитъ постановленія оста-
ватъ неиспълняемы, както и досегашнитъ.
Какъ и да е, а на туй тържество при-
сѣствуваха прѣдставителитъ на Силитъ,
Министритъ, Депутатитъ, Сенаторитъ,
Шейх-уль-Исламѣтъ и Казаскеритъ, ду-
ховнитъ начальники на не-Мисюльманскитъ
общини и други гражданскы и воен-
ны чиновници. Н. В. Султанѣтъ дойде
и застанѣ прѣдъ Прѣстолѣтъ, който бѣ-
лѣше отъ злато, погледѣ на събранитъ,
къто навѣждаше палека главѣтъ си,
и поелъ направи знакъ на великитъ ве-
зиръ да приближи, и му подаде книгѣтъ,
който съдържаше императорското сло-
во. Генеъ Высочество то подаде отъ своитъ
странѣ на първы секретаритъ на Сул-
тана, Сандъ паша, който застанѣ прѣдъ
министритъ и го прочете съ высокъ гласъ.
Ето го:

Словото на Н. В. Султана.

Г-да Сенатори,

Г-да Депутати,

Съ голѣмо удоволствіе отвориѣ Пар-
ламентѣтъ, който за прѣвъ пѣтъ са съ-
бира въ нашѣтъ Държавѣ. На всѣкы
ви е извѣстно че славата и величіето
на Държавитъ и народитъ зависѣ отъ
правосѣдіето. Въ началото, когато са
основа нашата Държава, нейната сила
и крѣпость са разладе по всѣкитъ
свѣтъ, и то защото въ управленіето
на държавитъ работѣ правосѣдіето,
правдинѣтъ и интереситъ на всѣкы
тъ подданици, безъ различіе на пле-
ме и религіи, са почитахъ. Тоже съ
всѣзнателны устѣпкитъ, които нашитъ
правотѣ Султанъ Мухамедъ Ханъ,
Завоевателѣтъ, подари за осигуряваніе
на свободѣтъ и на свободното упра-
вленіе на религіитъ. А и другитъ па-
ни праотцы, като послѣдуваха той
примѣръ, никога не нарушихъ сво-
бодното упражненіе на обрядитъ и ре-
лигіитъ, и никой не може да откаже,
че опазваніето отъ 600 години на самъ
на народностьтъ, языкътъ и религіиѣтъ
на всѣкитъ отъ нашитъ поддани-
ци бѣ естествено слѣдствие на това.

Въ прѣимнѣлитъ вѣкове, когато са
покровителствувае правосѣдіето и са
пазяхъ законитъ, богатството и благо-
денствіето на Държавѣтъ и на наро-
дѣтъ успѣваха, по защото постепен-
но печнаха да са не почитатъ нито
сѣществующитъ законнѣ нито *шеріата*,
направенитъ успѣхъ почнаха да упа-
дѣтъ и едно ослабваніе насѣла прѣ-
жнѣтъ Силѣ. Наконецъ, приснопамят-
нитъ мой дѣдо, славный Султанъ
Махмудъ Ханъ, като отстрани беззакон-
ніето, което бѣше главната причина на
упадѣніето и въ което отъ нѣколко пе-
ріода години испадна нашата Държава,
и като истреби отъ него произвѣзлото
еничество, очисти тѣлитъ на смуще-
ніята и възстаніята, които повредиѣ
цѣлѣтъ Държавѣтъ и народѣтъ, и при-
готви пѣтъ, прѣвъ който и най вече
щѣше да са введе въ нашѣтъ странѣ
настоящата европейска цивилизация.

А приснопамятнитъ мой баща Сул-
танъ Меджидъ Ханъ, като вървѣше
по неговитъ стѣпки, прогласи **Танзи-
матѣтъ**, който осигурявае животѣтъ,
плотѣтъ и честѣтъ на народѣтъ ни.
Отъ тогава трѣбѣтъ и земледѣліето
на нашитъ страны направлѣжъ, а дохо-
дитъ на Държавѣтъ ни за малко вре-
ме са удвоихъ, и като са съчинихъ
законитъ и регламентитъ, които щѣха
да послужатъ за реформитъ отъ кои-
то имахмы нуждѣ, крѣжѣтъ на про-
свѣщеніето и искусствата са разви за-
мѣтно. Но когато отъ тѣи добры прѣд-
вѣстници и най вече отъ вѣтрѣшнѣ-
то осигуряване имаше надѣжда за на-
прѣданіе на нашѣтъ Държавѣкъ, из-
бухнѣ Крѣпската война, която отложи

продълженіето на усиліята за нареж-
данѣе на сѣстоаніето на Държавѣтъ
и на подданичѣтъ, и когато хазната
ни до него време имаше ни единъ
пара вынѣтъ дѣлѣтъ, но защото до-
ходитъ ни не можахъ да посрѣщѣтъ
необходимитъ разсоки на войнѣтъ,
нужда стана что съ вынѣи заемѣ
да покрѣмѣ нуждитъ и да избѣгнемъ
затрудненіята.

Така са отворихъ вратата на дѣ-
ловѣтъ. Въ този вѣпросъ европейскитъ
Силы, като припознахъ нашитъ
прѣва, дадохъ ни матеріалнѣтъ си по-
мощъ, и, щомъ са свърши войната,
тѣ взехъ Имперіиѣтъ подъ своето по-
кровителство. Тѣи вѣпросѣтъ шо съ-
ставлява всякога най хубавѣтъ стра-
ницѣ на нашѣтъ исторіи. Нѣй по-
мыслихмы тогава на зараво, че мирѣтъ
е осигуренъ и че можахмы да са за-
нимаемъ свободно съ вѣтрѣшнитъ
си работи. Но обстоятелствата, които
настанѣхъ послѣ, направихъ тѣзи
надѣждѣ химерическѣ. Вѣтрѣшнѣ
и вынѣи вѣпроси ны обихъ отъ цѣлѣ-
тъ ни, като ны карахъ да вдигаемъ
на орѣжѣ всякъ година значително
количество войскари и повредиѣхъ тър-
говѣтъ и земледѣліето. По всредъ
толкови прѣпятствія, пакъ напредѣтъ
са не замедари. Това е неоспорно.
Увеличеніето на общественитъ дохо-
ди отъ двадесетъ години на самъ трѣ-
ба да са отдаде на увеличеніето на
благоденствіето на нашитъ народы; но
финанцитъ ни постепенно са оверди-
хъ по слѣдствіето на *происпаніето* на
единъ флотъ и на други военны мате-
ріалы, които бѣхмы принудени да си
доставимъ.

Настоящото финансово затрудне-
ніе ако и да е произвѣзло отъ горѣ-
поменѣжитъ причины, възможно бѣше
да олегчимъ затрудненіята и да одѣр-
жимъ финансовитъ кредитъ, като
пріемѣтъ едно благоразумно направле-
ніе въ управленіето на финанцитъ. Но
прѣтитъ подъ видѣ на реформы фи-
нанциалны мѣрки не само не улучши-
хъ сѣстоаніето, но и свѣсѣтъ го вло-
шихъ, защото, като са мыслѣне само
за настоящѣтъ полѣжъ, никакъ са не
вземае прѣдъ видѣ какво ще бжде
будущето.

Така прочее, отъ единъ странѣ съ-
сѣствованіето и едно слѣдъ друго по-
явяваніето на оны затрудненія, а отъ
другъ, снабѣваніето съ много нуж-
ды работѣ, за огражденіе и осигу-
риваніе на величіето и силѣтъ на на-
шѣтъ Държавѣкъ, и непазаніето на эко-
номическитъ правила, които трѣба да
управлявае и да дѣржѣтъ въ равнѣ-
вѣе доходытъ и расходѣтъ, произве-
дохъ постепенно побркване на на-
шѣтъ финанци, и увеличихъ како
дѣлѣтъ ни, тѣи и извѣрденото фи-
нанциално затрудненіе, въ което са на-
мѣрѣвамы днесъ.

На това отгорѣ дойдохъ херцего-
винскитъ приключенія, които бѣхъ
паметнѣкъ слѣдствие на интригы и по-
бужденія, по които взехъ въ послѣд-
ное времѣ важны размѣры, а като из-
бухнѣ ненадѣжно войната съ Сербіи
и Чернѣ Горѣ, повихъ са голѣмы
бѣрקותъ въ политическитъ свѣтъ. Въ
туй времѣ, когато кризата бѣше на
най горнѣтъ си степенъ, нѣй възвѣ-
зохмы, съ Божіи воли, на прѣсто-
лѣтъ на нашитъ августѣйши праотцы.

Затрудненіята и опасностѣтъ, които
съ ни окружили отвредѣ, не можѣтъ
да са сравнитъ съ нѣкое затрудненіе
и опасностъ отъ оны които досега
съ угрожаваи Държавѣтъ; за туй и
прѣди вѣснѣко азъ са принудилъ да по-
нимамъ на орѣжѣ около 700,000 рат-
ници, като увеличихъ на всякъждѣ во-

енитѣтъ тѣла, што първо и първо да
са оградиѣтъ нашитъ правдини, и сче-
тохъ за дѣлность што съ корени
реформы въ Държавѣтъ да потрѣсѣ
одно средство, чрезъ което, съ Божіи
помощъ, да изгладѣмъ и затримъ съвѣр-
шенно туй разнѣріе, и тѣи да осигурѣмъ
за всегда нашето бѣдѣше. Защото,
поради плодovitостѣтъ, съ които Выш-
ній е надарилъ нашѣтъ странѣ, и съ
способностѣтъ които естествено съ-
сѣствува у народѣтъ, догдѣто е явно
че въ малко едно времѣ щѣхмы да
напрѣдѣмъ тѣрѣвъ много, ако бѣхмы
хванѣли единъ пѣтъ на добро управ-
леніе, не можѣхмы обаче да постиг-
немъ настѣлѣтитъ успѣхы на образо-
ванный свѣтъ, защото не са приложимъ
хъ реформитъ, отъ които имаше нуж-
дѣ нашата страна, както и законитъ
и регламентитъ отъносительно до това;
а туй безъ сумнѣніе бы, че вѣснѣко
и всяка вѣснѣка прѣимнуваха вѣс-
нога прѣвъ рѣшитѣ на произволѣтъ,
и никакъ са не подлагаха на Печатѣтъ
разисканіе, когато е явно, че успѣ-
хитъ на просвѣщенитъ Държавы и
безопасностьта и благоденствіето на
тѣхнитъ страны съ слѣдствие на това,
гдѣто и общитъ нѣмъ работѣ и поста-
новленіята нѣмъ са полагахъ и осно-
вавахъ съ общото мнѣніе и съ сѣгла-
сіето на всѣкы.

Слѣдовательно, като видѣхъ и азъ
нуждѣтъ да потрѣсимъ напредѣтъ на
Държавѣтъ въ тоя пѣтъ и да положѣмъ
законитъ на стражѣтъ върху общото
высѣгласіе, прогласихъ Конституциѣтъ.
Цѣлѣта ни, съ прогласяваніето на
Конституциѣтъ, не бѣ само за да при-
зовемъ народѣтъ да присѣтствува въ
изравненіето на общитъ работѣ, по
разбавихмы че тѣзи система е един-
ственното средство за улучшеніе на
правителството на нашитъ страны и
за истребленіе на злоупотребленіята и
произволѣтъ.

Конституциѣта, възъ отъ другитъ
свои главны добринѣ, полага и осно-
вытъ на сѣгласуваніето и спобрати-
мѣваніето между разнѣи народы, и
да са осигури на народа животѣтъ,
благоденствіето и братѣството. Защото,
завѣваніята, съ които са удостоихъ
нашитъ славны праотцы, събраха подъ
тѣхнитъ скипѣръ много плѣмена въ тѣ-
зи обширнѣ Държавѣкъ, по оставане да
са свържатъ въ единъ и сѣщный за-
конъ и въ единъ и сѣщный мыслѣтъ тѣзи
плѣмена, които толкови различаватъ по
религіи и плѣмство. А като са оле-
ни и това, благодареніе на Бога, отъ
сега пѣтатѣкъ всѣкитъ наши поддани-
ци, чада на сѣщного отечество, и
живущи подъ покровителството на о-
динъ законъ, ще са наричатъ съ оупѣ
име, което отъ нѣстѣстотнѣи и новече
години е было названіето на владѣ-
ніето на нашѣтъ Държавѣкъ, и много
слѣды отъ славъ и величіе е оста-
вило въ страницѣтъ на исторіиѣтъ.
Името **Отоманиѣ** (Османлія), което
до сега бѣше славенъ сигналъ на крѣ-
пость и силѣ, надѣмъ са че за напредѣ
ще бжде знакъ за опазваніето на об-
щитъ интересѣ, които ще бждѣтъ об-
щи между всѣкитъ наши подданици.

За тѣи причины и желанія имашъ не-
поколебимъ волѣ да слѣдувамы пѣтътъ
въ който вѣздохъ и изъ день въ день
да го утѣвдавамъ и укрѣпывамъ.
А вѣрувамъ че съ вашѣтъ матеріал-
нѣхъ и моралнѣхъ помощъ ще принесѣтъ
плодовѣтъ си законитъ распоряже-
ніа на Конституциѣтъ, които са осно-
вава на спасителнитъ законъ на
правосѣдіето. Счетохъ за нужно прѣ-
мѣхваніето на произволѣтъ чрезъ ос-
игуряваніето на равенството и на
правдинѣтъ на подданичѣскѣтъ сво-

бодѣ, постановленіето и испълненіето
на законитъ и на работѣтъ на Дър-
жавѣтъ и на странѣтъ чрезъ общото
мнѣніе, и въобще свързаніето на ос-
новитъ на нашето управленіе съ за-
коннитъ парламентарнѣхъ системѣ. А
отъ искренняго желаніе, за което да-
дохъ явны доказателствѣ, сѣставихъ
вашитъ свѣтъ, сѣстоиѣтъ отъ Сена-
тѣтъ и отъ Камерѣтъ. Вамъ вече о-
стаетъ вѣрното и право испълненіе на
законитъ дѣлности, които съ въз-
ложены на вашето отечестволюбіе, ка-
то отъ никого нѣма да са бонте и
за нѣщо друго нѣма да мыслѣне, ос-
вѣнъ за спасеніето и благоденствіето
на нашѣтъ Държавѣкъ и странѣ. Защо-
то днесъ реформитъ, отъ които имашы
нуждѣ, и законитъ, на които отвредѣ
пѣтъ нашѣтъ Държавѣкъ гдѣдѣтъ, съ мно-
го и серіозни. И постепенното пѣмъ
испълненіе надѣждѣ исклучительно на
вашето сѣгласіе, а изискваніѣтъ за то-
ва законопроекти са сѣчиняватъ посто-
янно въ Държавѣкъ Свѣтъ.

Въ періодѣтъ на събраніята ви отъ
тѣзи годишъ ще са испратѣтъ въ ва-
шитъ свѣтъ за разисканіе вѣтрѣшнитъ
регламентѣ на Парламентѣ, избира-
телнитъ законѣ, общитъ законѣ за
Вилетѣтъ и за управленіята на на-
жѣитѣ, законитъ за **люминалитѣтъ**,
тѣ, за **сѣдмичицата**, за възвышеніето
и пенсіѣтъ на **сѣдмичицѣтъ**, законитъ
за дѣлноститъ и правдинѣтъ на всѣ-
китъ **чиновницѣтъ**, законитъ за **Печатѣтъ**,
за **сѣдмичицѣтъ** и **бюджетитѣтъ**, ка-
то усѣрно желѣмъ редѣмъ да разне-
катъ и испитѣте тѣи законѣ и да ги
поднесете на нашето императорско у-
добреніе и потвърженіе. А понеже
прѣди вѣснѣко трѣба да са вземѣтъ
прѣдъ видѣ незабавно реформитъ и за-
конитъ за сѣдмичицата и жандармері-
иѣтъ, чрезъ които единственно са осигу-
ривае общитъ права, нужда е за
това да са увеличатъ сравнително и
редовнитъ разсоки.

Както ще видѣте и отъ бюджетѣтъ,
който ще са поднесе на вашъ свѣ-
тъ, нашето финансово положеніе
е испаднѣло въ много затрудненіѣ;
за туй ви и прѣпорѣчвамъ што най
напрѣдъ и сѣгласно да положите по-
трѣбнитъ старанія за да са избавимъ
отъ тѣи затрудненія, и да са опрѣдѣ-
лимъ и вземѣтъ средствата, които са
бы разсѣдили че можѣтъ да спомог-
нѣтъ за поправленіето на нашитъ фи-
нанциалны кредитъ, и нуждитъ по-
мощи за необходимитъ реформы.

Надѣвамъ са, че въ парламентар-
нитъ періодъ отъ идущитъ години
ще ни са подложѣтъ законопроекти,
относительно до улучшеніето на учи-
лищата и за опрѣдѣленіето на разнѣи
степеннѣ отъ просвѣщеніето, защото
единственнитъ достъ за промышлен-
ностьтъ, земледѣліето, което е едно
отъ най главнитъ нужды на поддани-
чѣтъ и отъ най потребнитъ рефор-
мы на Държавѣтъ, и за възвѣзаніето
на высочайшѣтъ степенѣ на наукѣтъ
и искусствата. А понеже сполуката
на добритъ слѣдствія отъ реченитъ
постановленія, както и отъ оны които
ще са положѣтъ по послѣ въ дѣйствиѣ,
зависѣ отъ голѣмото вниманіе и важ-
ность, което трѣба да са положи за
въпросѣтъ на избраніето на админис-
тративнитъ чиновници, нашето пра-
вителство щевземе подъ серіозно ви-
маніе тоя вѣпросъ, като винава съ-
врѣменно на заплатѣтъ и на покрови-
телството което дава Конституциѣта
на вѣрно и честно служащитъ чинов-
ници.

Важностьтъ на вѣпросѣтъ за изби-
раніето на чиновничѣтъ видѣхмы пѣтъ

отъ самиятъ онзи день, въ който въз-
лѣзхоу на прѣстолѣтъ; за туй памь-
слихъ да основъ едно училище, съ
свои частни разности, за образуване
на чиновници за общото управление
на Държавата. А както са види отъ
обнародуванъ вече уставъ на туй
училище, ученицитъ му, които ще са
взематъ отъ всичкитъ разреди на на-
шнѣ подданици, безъ различіе на
религиѣ, ще влѣзватъ до най горни-
тъ степенѣ на административнѣ и
дипломатически служби, и тѣхното
възвышеніе ще бѣде всякога съраз-
мѣрно съ степенитъ и способноститъ
на всякого едного.

Оцѣннѣхъ достойно отечественостю-
то коото показвахъ всичкитъ наши
вѣрни подданици въ смущеніята,
които ны заобиколихъ отъ двѣ годи-
ны пасамъ и особенно въ войнитъ съ
Сърбіѣ и Чернѣ Горѣ, както и хра-
броститъ и заслугитъ коото показа
войската ни, както прѣтърпѣ всяко о-
трудване и мъчнотіѣ. Въ разсто-
яніето на тѣзи размирици ний са по-
старяхмы, както трѣбване, да опазимъ
правдинитъ си, а създѣство на нашитъ
старани бѣ заключеніи въ последне
врѣме съ Сърбіѣ миръ, и прѣговоритъ
които ставатъ съ Чернѣ Горѣ. Пове-
дѣніето което държимъ въ тѣзи прѣ-
говоры ще са поднесе на вашето съ-
размысленіе въ първото събрание на
Парламентитъ, и прѣпорѣчвамъ ви да
ускорите вашето за него рѣшеніе.

Нашата Държава всякога е уважа-
вала сношеніята съ пріятелскитъ Си-
лы, а и днесъ ний слѣдуваме същото
правило на пріятелското обнасяне.
Прѣди нѣколко мѣсеца Англія поиска
да са събере въ нашитъ столицѣ една
Конференція - върху сѣществующитъ
въпросы, а великитъ Силы като пріе-
хъ прѣдложихъ за това основы, В.
Порта склонилъ на тѣзи Конференции.
Истина е че тя не дойде до конечно
споразумѣніе, но при все това ний
са постаряхмы искрено за да пока-
жемъ че сме готови да положимъ въ
дѣйствиѣ съвѣтитъ и желаніята на Си-
лытъ, до колкото можахъ тѣ да са
спогодихъ съ трактатитъ, съ между-
народното право и съ това що ни на-
лагахъ п положеніето и правдинитъ
ни. Колкото за причинитъ по които
са не постигналъ едно съгласіе, туй
разногласіе не състои въ сѣщноститъ,
но повече въ формата, по която
трѣбване да са приложитъ реформитъ.
Защото ний не само оцѣннѣхъ осно-
вателскитъ нужды за да са допълнатъ
голѣмитъ напредванія, извършени отъ
Танзиматитъ и до сега, както въ об-
щото състояніе на нашитъ страни,
тъй и въ всякой административенъ
клонъ на Държавитъ, но и всичкитъ
настоящи наши старани клонитъ къмъ
тѣзи цѣли. При всичко това състохъ
за своѣ дѣлности да са прѣдпазимъ въ
тоя въпросъ отъ всякъ мѣркъ, която
бы докарала честитъ и независимостъ
на странитъ, а възлагахъ на врѣ-
мето да покаже на всички до колко
монитъ напреданія сѣ искренни и спа-
сительны.

Нашето желаніе е да си останемъ
постоянно въ политикитъ за опазва-
ніето и огражденіето на нашитъ права
и независимостъ, и всичкитъ за на-
прѣдъ дѣйствиѣ ще имамъ за основъ
тѣзи политикитъ.

Умѣренността и добритъ памѣре-
нія коото нашата Държава показа прѣ-
ди събирането на Конференциитъ и
подиръ неѣ, мислѣхъ че ще съвѣгнитъ
еще повече пріятелскитъ връзки и до-
бритъ сношенія, които свързватъ на-
шитъ Държавѣ съ лнктъ на евро-
пейскитъ Държавы.

Нека Всевышній да увѣчее съ у-
снѣхъ стараніята на всички ни.

Щомъ словото са свърши, чухъ са гласо-
ве *Да живѣе Султанитъ*, и Н. Величество
отъ като поздравилъ съ ражъ прѣстѣлю-
щитъ, влѣзе си въ отдаленіето на Палатѣтъ.

ПРОТОКОЛЪ

на Конференциитъ въ Циградѣ 1876—1877.

(Продълженіе отъ брой 124-ий).

Призавка на 4-ий Протоколъ.

Контра-Проектъ отъ Вис. Портъ.

Чл. 1. Областитъ (нашеитъ) ще са раз-
дѣлитъ на санджацы, а санджацитъ на на-
хѣ и нахѣитъ на общины.

Чл. 2. Всякой санджакъ ще са раздѣли
на толкозъ нахѣ, колкото села обема той,
които да имамъ отъ петъ до десѣтъ хиляды
души население; а всичкитъ тѣ нахѣ ще
записатъ отъ главния градъ на казаатъ въ
окоуженіето въ което са намиралъ. Во всякъ
община ще има по единъ свѣтъ отъ пер-
венцы, избрани отъ жителитъ, както и по
всѣкъ нахѣ ще има по единъ свѣтъ, на
който членовѣтъ ще са избиратъ тоже отъ
жителитъ. Членовѣтъ на тѣ свѣты ще са
протѣвнѣватъ на четири години веднѣждъ,
и членото нѣкъ не бѣде нѣтъ по малко отъ
шестѣ, нѣтъ по голѣмо отъ дванадесѣтъ.

Чл. 3. Наредбитъ за това са отнасятъ до
напреднитъ распоряженія.

Чл. 4. Нахѣскитъ свѣтъ ще опредѣлява
чрезъ избираніе и за четири години едного
отъ членовѣтъ си като прѣдседателъ на тоя
свѣтъ, който ще изпълнява дѣлноститъ на тоя
Модиритъ.

Чл. 5. Нахѣскитъ свѣтъ и Модиритъ
ще бѣдѣтъ подъ надзорѣтъ и управленіето
на управителитъ на санджака. Тон свѣтъ и
Модиритъ, отъ като ще управяватъ на-
лаганитъ на сѣбѣта на первенцитъ дѣлнос-
ти, ще са старанѣтъ еще за исполненіето на
рѣшеніята, които са задаватъ отъ свѣтитъ
на первенцитъ, ще прѣстоиватъ въ избора-
нитъ, ще раздаватъ работитъ за правленіе
на пѣтъща и мостове, и ще управяватъ
дѣлности на поморително сѣдѣнище върху
гражданскы работы. Тѣмъ са излага еще
испълненіето на полицейскы дѣлности, ра-
ботитъ за общественно спокойствіе както и
ония за размирицѣ и събирането на дѣ-
жимитъ на Държавитъ даждѣ. Нахѣскитъ свѣ-
тътъ ще са събира веднѣждъ въ мѣсеца,
а дванадѣтъ членовѣтъ му ще са опредѣля-
ватъ като пѣтигодишны на Модиритъ.

Чл. 6. Наредбитъ за това, относително до
общитъ изборы, ще са наредбитъ по послѣ.

Чл. 7. Нахѣското управленіе на градоветъ
и градоветъ (пазанкитъ), които имамъ на-
селеніе повече отъ петъ хиляды души, ще са
наредѣ споредъ наредбитъ на нахѣскитъ
свѣтитъ.

Чл. 8. Императорското правителство опре-
дѣлява во всякъ каза по единъ подуправителъ
(каймакамитъ); а него ще избира глав-
ныйтъ управителъ на областитъ безъ разли-
чіе отъ помежду свонѣтъ Османли подданици,
като има прѣдъ видъ мѣстнитъ интересы и
обычаитъ на жителитъ.

Чл. 9. Каймакамитъ ще записатъ отъ Мю-
тесарифитъ, а тѣ отъ пазитъ; а и първитъ
и вторитъ ще са гравятъ за исполненіето
на законитъ и регламентитъ на Имперіитъ
и за изпнѣданіето на държавнитъ работы;
освѣтъ туй, като помощници на каймакамитъ,
мютесарифитъ и пазитъ ще са съста-
вляватъ управлющи свѣтитъ, съставляващи
за каймакамитъ отъ тропца членове, а за
мютесарифитъ и пазитъ, отъ четворица.
Съставитъ и образуваніето на тѣ свѣтитъ
ще ставатъ споредъ распоряженіята на законитъ
за единъ мѣсѣтъ, а нахѣитъ на избиране-
то на членовѣтъ въ тѣ свѣтитъ, ще бѣде
съгласенъ съ распоряженіята на членовѣтъ
67 и 109 отъ Конституциитъ.

Чл. 10. Върховнитъ служители, като Глав-
ни Управители на областитъ (валитъ), мю-
тесарифитъ, помощницитъ, главнитъ писари
и финансови настоятели (дестердаритъ) ще
са опредѣляватъ отъ императорското прави-
тельство, и ще нѣтъ са плаща съразмѣрно съ
нуждитъ нѣкъ.

Чл. 11. Помощницитъ (Муавинитъ) на Мю-
сюлманитъ Валии или Мютесарифитъ ще бѣдѣтъ
Христіане, а помощницитъ на Христі-
анитъ Валии или Мютесарифитъ ще бѣдѣтъ
Мюсюлмане. Тѣ помощници ще имамъ вѣдѣ-
ствителство на управлющитъ свѣтитъ на
областитъ и ще замѣстватъ отелѣстѣн-
щитъ Валии или Мютесарифитъ.

Чл. 12. Уполненіето или провѣненіето на
Валията, Мютесарифитъ, Муавинитъ, Кайма-
камитъ и на всичкитъ вообще други чинов-
ники ще ставатъ споредъ распоряженіята на
39-ий членъ отъ Конституциитъ. Рѣшеніе-
то за Главния Управителъ и другитъ чи-
новники отъ първитъ категоріи зависѣтъ отъ
сѣдебното отдаленіе на Държавитъ свѣтъ;
а за другитъ чиновники т. е. за Мютесарифитъ,
Муавинитъ, и Главнитъ писари,
ако са докажатъ виновны за дѣла, които да
изпекуватъ споредъ Конституциитъ уполне-
ніето нѣкъ, Валията е длъженъ да ги уво-
злага за три мѣсеца, и ще отправи потре-
ното за това до В. Портъ, за тѣхното за-
мѣстѣние. Общитъ свѣтъ който, независимо
отъ управлющитъ свѣтъ, като зависѣтъ отъ
Валията, длъженъ е да са събира нескѣ го-
дини въ столицитъ на всякой вилаетъ, и за-
сѣданіята на който ще траятъ четириде-
сетъ дни, трѣбва да са съставлявали споредъ
26-ий членъ на вилаетскитъ законъ. Избра-
неніето на членовѣтъ на тоя общъ свѣтъ са
опредѣля въ 140-ий чл. на Конституциитъ.

Чл. 13 и 14. Избранитъ, за които са поме-
нува въ тѣ членове, ще ставатъ споредъ
распоряженіята на Конституциитъ. Мюфтиитъ,
религиознитъ началници на общинитъ, Хри-
стіане били или Евреи, ще съзсѣдаватъ по
право съ членовѣтъ коото са избиратъ въ
управлющитъ свѣтитъ на казѣитъ, санджа-
цитъ и вилаетитъ.

Чл. 15. Членовѣтъ въ управлющитъ свѣтъ
сѣ безъ заплатъ.

Чл. 16. За работы, които не сѣтъ опре-
дѣлены отъ законитъ и регламентитъ, Мюте-
сарифитътъ ще са отнася до Валията, съдѣ-
дно размысленіе на управлющитъ свѣтъ.
Въ подобны обстоятелства въ столицитъ на
вилаетъ, Валията, заедно съ управлющитъ
въ сѣдѣнието му свѣтъъ ще са отнася до
В. Портъ. Въ извънредны обстоятелства Мюте-
сарифитъ и Валиитъ могатъ да са отпра-
вятъ незабавно първитъ до Валиитъ, а вто-
ритъ до В. Портъ.

Чл. 17. Испытаніето на раздѣлѣніето на
вилаетскитъ оуджѣ, опредѣленіето и разми-
таніето на дѣлѣитъ са възлагатъ на общи
вилаетскитъ свѣтитъ; а взематъ за това рѣ-
шеніе ще са ползватъ въ дѣйствиѣ само съдѣ-
удобреніето отъ Камеритъ на прѣдставител-
нитъ, подтверждено и отъ Монархитъ.

Чл. 18. Военнитъ данѣкъ състои въ денеж-
но количество, на исплащаніето на който по-
дѣлѣтъ подданицитъ Мюсюлмане, Христіане
и Евреи, до когото взематъ участіе въ вой-
скообираніето; а трѣба да ставатъ отбира-
не между пріетото по напредъ рѣшеніе, спорѣтъ
което мѣжкитъ *Чл. 19.* Доходитъ на вилаетъ
отъ 15 до 60 години, ще подѣлѣтъ
на тоя данѣкъ, и между освѣтеното въ тоя
законъ начало, което полага на тоя данѣкъ
само онѣ, които сѣ на възраст отъ 20 до
45 години, и които имамъ изискванитъ за
военнитъ служби естественны условіи. Ко-
гато за опрощеніето на бакинѣтъ до мѣсѣтъ
Януарія 1877 год. тѣмъ мѣркъ са пріеми спо-
литъ състояніето на пострадавшитъ мѣста, но
никогѣа нѣма нѣтъ за общеніе на прило-
женіето на тѣмъ мѣркъ.

Чл. 19. Доходитъ отъ посредственнитъ
даждѣ, отъ поштитъ и телеграфитъ, както и
оправданіята отъ тютюнѣтъ, отъ спортѣитъ
пѣти и отъ монополитъ въ епархіитъ, прина-
дѣлѣтъ на свѣтитъ въ столицитъ засѣда-
ющы управленіе.

Чл. 20. Системата на наемѣтъ са учито-
жана. Данѣкитъ ще са събира съгласно съ
рѣшеніето, което ще са вземе отъ импера-
торското правителство, и съ основитъ, ко-
ито ще са положатъ отъ общитъ и отъ на-
хѣскитъ свѣтитъ. Уничтоженіето на десѣтъ-
цѣтъ и попрашаніето нѣтъ въ поземнитъ да-
нѣкъ, пріеми са тоже по начало. При все
това приложеніето на тоя законъ са остави
на рѣшеніето коото ще издаде Камерата на
прѣдставителитъ, а нѣтъ са изнаме за то-
ва общото мнѣніе въ вилаетитъ.

Чл. 21. Главныйтъ управителъ и общитъ
свѣтъ на вилаетъ ще опредѣляватъ съглас-
но онѣмъ частъ отъ доходитъ, които ще слу-
жатъ за мѣстнитъ нужды; а ще са прѣмѣтатъ
врѣхъ ерѣвѣтъ прѣдѣлъ на доходитъ отъ де-
сѣтогодишнѣтъ періодъ и спорѣтъ степенитъ
на мѣстното благоденіе; и така ще са съ-
чинява бюджетитъ и ще са поднася на Ка-
меритъ на прѣдставителитъ.

Чл. 22. Данѣцитъ, размитъ съ грѣхитъ
на общественнитъ агенты, събиратъ са съдѣ-
свършваніето на мѣсечни срокове, опредѣля-
ваны споредъ законитъ на вилаетитъ, отъ
агентытъ или общинскитъ муктары, и са
прѣдаватъ на казѣитъскитъ касны.

Чл. 23. Обществени агенты, бирничитъ
и забѣтитъ не могатъ да располагатъ
събираниитъ данѣцы. А тѣхнитъ заплатѣ ще
са плащатъ отъ казѣитъскитъ касны.

Чл. 24. Събиранитъ отъ казѣитъ и нахѣитъ
доходи ще са исплащатъ въ каснитъ на
столицитъ, отъ като са извадитъ опредѣ-
ленитъ разности, а това сѣщитъ ще ставатъ
и въ столицитъ, които, отъ като са изва-
дитъ опредѣленитъ и обыкновенны разности,
ще исплаща останалото на опредѣленитъ
отъ министерството на финанциитъ мѣста.

Чл. 25, 26 и 27. Понеже, споредъ рас-
поряженіето на 81—92 членове отъ Консти-
туциитъ, ще са приготвятъ особенны пра-
вилници за сѣдѣниѣта, на основѣ по общирны
отъ настоящитъ распоряженія, исполненіето на
които правилници ще осигури гоимѣтъ цѣлъ.

Чл. 28. Испытаніето на споритъ работы
за религиозны въпросы на разнитъ общины
ще подѣлѣтъ исключительно подъ ведомството
на тѣхнитъ религиозны началници, които ще
рѣшаватъ за тѣхъ спорѣтъ своитъ особенны
уставы. Тѣзи рѣшенія ще бѣдѣтъ неизмѣ-
нны, когато не са противны на началата на
Конституциитъ.

Чл. 29. Свободата на свѣстѣитъ изново
са подтвердилъ чрезъ 11-ий членъ на Кон-
ституциитъ.

Чл. 30. Началотъ, спорѣтъ което не може
нѣтъ да промѣни религиѣтъ, ако не сѣтъ
стѣпѣла мѣжкитъ 18 годишнѣтъ, а женскитъ
на 16-годишнѣтъ възраст, е благословно и
съгласно съ днесъ сѣществующитъ системи.
При всичко то, трѣбовало бы было на тѣмъ
членъ на Конституциитъ, които осигури
личнитъ свободѣ, да прѣварватъ единъ се-
дмилѣтъ, онѣмъ които промѣнятъ религиѣтъ,
у религиознитъ началници на общинитъ на ко-
ито принадлежатъ.

Чл. 31. Много императорскы Хаттове са
осигурили свободното съзиданіе на рели-
гиозны здания, и свободното управленіе на
религиитъ. Тѣзи сѣществующы днесъ рас-
поряженія са подтверждаватъ и отъ Кон-
ституциитъ.

Чл. 32. На вилаетскитъ и нахѣскитъ свѣ-
титъ са възлага особенно учрежденіето и
управленіето на училищата, както и разви-
тіето на общественното образование. Отъ дру-
гъ странѣ, членовѣтъ 15 и 16 обематъ по-
требнитъ распоряженія за общественното об-
разование, на което императорското правител-
ство отдава тѣмъ голѣмо значеніе.

Чл. 33 и 34. Ако чрезъ употребленіето
на мѣстнитъ языкъ прѣдъ сѣдѣлицитъ, у-
правленіята и вѣстѣитъ, разпрѣтъ да са
трѣтъ тѣзи языцы за официалны, туй бы
было нарушение на Конституциитъ.

Чл. 35, 36, 37 и 38. Рѣшеніето е не-
възможно да са прѣмѣтатъ тѣзи четири прѣд-
ложенія, даже и ако са измѣнятъ или прѣ-
пачатъ.

Чл. 39. Общиправитъ като случающа-
ши въ възстаніето въ Русчукъ, Тырново, Со-
фійѣ, Пловдивѣ и Одринѣ, сѣмѣхъ са публич-
но прѣдъ извършванитъ сѣмѣхъ, които са
наредѣхъ отъ правителството. А прѣтърпѣхъ
тъ наказаніята си спорѣтъ закона, съдѣ-
дно редовно исплащаніе, което събра исплѣ-
титъ общиправитъ правителствитъ и нещѣствитъ
доказателства, които произлѣзохъ отъ со-
бѣстителитъ тѣхны исповѣди, отъ испытані-
та и отъ убѣдителноститъ, прѣдѣстѣлитъ
на тѣмъ сѣдѣлицѣ, исплащаніѣтъ бѣхъ са
избрали отъ помежду нѣмѣхъ потребнитъ
знанія и дѣлѣмъ опытнось въ сѣществующитъ
работы. Засѣданіята бѣхъ публичны; и испѣ-
кы които сѣмъ са намиралъ въ тѣхъ, могатъ
да подтвердятъ че никое лице са не осмѣ-
лило на възгнѣ безъ рѣшеніе, нѣтъ са наказы-
вано, ако не бѣше са доказало виновно въ злодѣ-
ніе или прѣстѣпленіе.

Гръцката Журналистика.

Отъ прѣвъ пошлѣтъ и при първото про-
читаніе на горѣтъ паслѣтъ нашитъ чи-
татели че си помислятъ, въреамъ, че
както прѣдпріематъ да ги запознаемъ,
— поне онѣмъ отъ тѣмъ, които не позна-
ватъ грѣцкитъ языкъ или не четѣтъ
еврейскитъ или, — съ грѣцкитъ жур-
налистикитъ, нѣтъ не правимъ друго, освѣтъ
да запознаемъ нѣколко отъ тѣхнитъ
колоты на листа си съ грѣцкы работы.
Но зашто самообозначеніето и самона-
дѣлноститъ на нашитъ грѣцкы соборитъ
прѣмѣхъ, мѣсѣмъ, всякъ грѣцѣтъ, о-
собено онѣмъ каѣтъ са ползватъ последнитъ
въ отечеството ни нещастны приключе-
ніѣ, нѣтъ считамъ за своѣ дѣлности,
ако не да отговоримъ на тѣхнитъ ве-
лѣзавѣстѣ и глупости, поради деликат-
ноститъ на обстоятелствата, а то по-
не да правимъ сеѣмъ тоѣмъ извлеченіе
отъ вѣстникитъ нѣтъ за онѣмъ отъ чита-
телитъ си, които, както казахъ, не
познаватъ языкитъ или нѣтъ не четѣтъ
еврейскитъ или. Това правимъ нѣтъ за
едно просто любопытство, както правимъ
и съ турскитъ журналистикитъ, за да
знаѣтъ читателитъ ни на каѣтъ нѣтъ са
намиралъ и каѣтъ постигаватъ правосла-
вѣнитъ наши соборитъ въ тѣзи дѣл-
китъ обстоятелства.

За прѣвъ нѣтъ нѣтъ видѣхъ за добръ
да приведемъ въ листѣтъ си слѣдующи
членѣ, които нѣмѣхъ седмѣтъ са нѣтъ
въ всичкитъ грѣцкы листове въ единъ денъ и
подписанъ отъ всичкитъ грѣцкы редакци,
а на чело отъ *«Фардѣос Босфоръ»*, които
издава на френскы.

«Недовѣрчиви духъ, които показа
привилегированото мюсюлманско выше-
гласіе на избирателитъ къмъ грѣц-
китъ элементъ въ първитъ изборы
на освѣщаванитъ въ Турско Камерѣ,
и долното положеніе, което завзе тоя
элементъ въ Камеритъ и тука и въ об-
ластитъ, произведе между грѣцкитъ
Печатъ въ столицитъ горчивы напѣ-
стѣи по праведны размысленія. Това
което прѣди всичко наскърби смъртно
грѣцкитъ Печатъ въ тѣзи обстоя-
тельства бѣше напѣстѣи и туй, каѣтъ грѣц-
китъ элементъ са прѣврѣ и му са
даде униженіето мѣсто въ Парламен-
титъ и несъобразно съ множеството
и съ значеніето му, но и една по вы-
сока политическа идея, т. е. възвра-
даніето на Истокъ чрезъ съдѣствіе-
то на всички въ него народы и не-
зависимо отъ чужды напѣстѣи стрѣ-
мленія, за което грѣцкитъ Печатъ
въсрѣдъ разнородны гоненія са показа
непоколебимъ поборникъ и което са
толѣвъ оурада отъ работитъ въ по-
слѣднитъ обстоятелства.

Гръцкитъ Печатъ, като прѣдвѣж-
даше опасноститъ отъ панславизмѣтъ,
който угрози и днесъ еще угрожава
сѣществованіето на самый Истокъ,
когато единъ великъ политическы мѣжъ
на Турциѣ, които са боемъ отъ на-
стоящето и затваряше очитъ си прѣдъ
будущето, та прогласи панславизмѣтъ
за най голѣтъ врагъ на Тур-
циѣ, еще отъ онова врѣме той, грѣц-
китъ Печатъ изваждаше на явѣ тай-
нитъ интригы на панславизмѣтъ и,
като крѣпеше въ сърцето си праведны
отъ четири века тѣжбы на грѣцкитъ
элементъ за жестоко нѣтъ, издигна гла-
сѣтъ си за споразумѣніето и задру-
жнотъ дѣйствиуване на двата елемента,
грѣцкитъ и отоманскитъ, за отбра-
нѣтъ отъ страшныя порой, които мо-
же да потопи Истокъ. Казуваны на
двата елемента, зашто, ако и да сѣтъ
безбройны причинитъ, които раздѣляхъ
цѣлы вѣкове Гръцитъ отъ Турцитъ,
само тѣзи два елемента обаче бѣхъ
освободени отъ чуждо влѣніе и нѣмъ
общъ интересъ въ опазваніето на
цѣлоститъ на европейскы Истокъ, п
само тѣхното задружно дѣйствиуване
може да постигне да убѣди славен-
скитъ элементъ да са прѣсѣдѣнитъ на
него, като са освободи отъ чуждото
влѣніе.

Гръцкитъ элементъ са намиралъ съглас-
енъ съ гласѣтъ на печатѣтъ си и,
като разбра на пѣлно върховнитъ на
Истокъ интересъ, подложи са безмол-
вно заради него и на самото много
пѣти жертвуване на частнитъ си ин-
тересы. Когато паджлѣтъ на 18
1876 г. система, като са отна-
сѣ само партизанскы и несправед-
ливи противуполитическы, што
еднѣмъ странѣтъ подъ видъ на адми-
стративны прѣобразованія привенѣтъ
по тѣжко нѣтъ на подданицитъ
немахше повечето отъ Арменитъ
легиѣ и данѣчны исключенія, на грѣ-
китъ градоветъ, а отъ другъ, на славен-
скитъ элементъ въ домогаваніето
та му противъ Гръцитъ и нѣтъ
ролитъ на панславизмѣтъ; когото
партизанското противъ Гръцитъ
сѣмъ на централното правителство
мѣстнитъ по долини власти извърш-
хъ несправедливо и безнаказанно
въ неправды, злоупотребленія и
тѣмъ надъ Гръцитъ; когото са
императорскы ферманѣ са разсла-
бѣтъ на православіето, които
сѣмъ почитали завладѣтелитъ въ
шнитъ врѣмена на робството; ко-
ито панславизмѣтъ съ малко по-
стоящему жертвы ни призовава
стѣтъ за събараніето на турскы
Държавѣ и ни принасяше двоѣтъ
днесъ сѣществующитъ Елѣмѣтъ;
гато подъ глѣтитъ на тѣмъ безбро-
гоненія може да са истощи
ніето на всякой народъ, а еще
вече на грѣцкитъ, които и въ
робство има славны вѣспомѣнитъ
грѣцкитъ элементъ, и на чело
чатѣтъ които го насържаватъ,
тѣрпѣтъ всичко това, не зашто не
жеме да направимъ нѣщо, но зашто
вѣдѣхъ нѣмѣхъ отъ по высокитъ
литическы теоріи за общитъ въ
токъ и на Европѣ интересы.
теоріи са старанѣ да влѣмѣтъ
духитъ и на Мюсюлманитъ и на
нѣйтъ, които си затваряхъ
прѣвъ опасноститъ.

Въ такѣвъ състояніе на работы
като даде Славенството сигналъ
Херцеговинѣтъ, Гръцитъ опредѣ-
незабавно и искрено своето
быво поведеніе спрямо мюсюлманскы
элементъ и правителството. Острѣ
Крѣтъ, които геройскы си изво-
вѣтъ нѣтъ тѣмъ малкитъ правни
виждаше и туй което му са бѣ
пило, да са погнѣкува; и обаче,
ди голѣмитъ на Истокъ интѣ-
той отбѣгване, ако и по хилѣтъ
чина да са призоваване, отъ
възстаніе, като са задоволенъ
полнесе благопочтѣтелно свонѣтъ
ны исканія, които едно по друго
отивѣраха. Елѣмѣтъ въ Трѣби-
и Македоніѣ (!!!), които толѣвъ
са онѣправда и прѣтѣсѣва зарѣ
Българскитъ домогаванія напѣстѣи,
отъ мюсюлманскитъ административ-
ности, като прѣглѣдаше всичкитъ
оплакванія, не само не взе участіе
Българското възстаніе, участіе
което щѣне да са распанъ огнѣтъ
четырѣтъхъ краища на Истокъ,
ограничаване вѣтрѣтъ въ единъ
тѣсенъ крѣгъ Българското възстаніе,
като пазеніе градоветъ и селата и
варѣ така единъ по ужасныя ката-
стрѣфѣ, за която странно слово
да са иска отъ турското правител-
ство.

Надѣвѣмъ са тогава грѣцкитъ
че мюсюлманитъ сѣмъ видѣли най
опасноститъ отъ панславизмѣтъ
сѣмъ разбрали высокитъ политическы
дѣмъ, които изискваше искрено
по задружно дѣйствиуване съ
китъ элементъ, и съ удоволствіе
дѣ да са осиява тѣмъ падѣжда
станѣлото на 18 Май 1876 полит-
ческо промѣненіе. Съ тѣзи падѣж-
ако и да са умножихъ тяготитъ
ако и да са прѣвѣлихъ въ на-
кладѣтъ административны безредни
злоупотребленіята, ако и да избух-
хъ възставаніята на Сърбіѣ и Чернѣ
Горѣ, които давахъ на грѣцкитъ
элементъ благоврѣміе, ако и да са
казваше отъ тогава неблагоприятно
за Турциѣтъ и Турциѣ, а благопр

ницъ обрахъ единъ дюкентъ съ 10 хиляди гр. стока. Най чудното е, че стобата въ видѣя, като са открива въ близкото чоркеско село Чагринъ, близо до Махмудъ. На правителството са пазѣсти, но то никакъ не интересува, защото въ казаното село имало единъ Абазинъ, на име Аутъ бей, който казвалъ, че въ моето село не може да са случатъ такива нѣща. И тъй са разпийнъ, безъ да са гледириятъ зодѣтицъ. Преди 3—4 дена обрахъ Юна отъ Сивасеръ, като му змѣхъ три хиляди гр. п коня му. На дѣдо Дошо Вадарена отъ Ракыа момичето са сгодило на едно нѣто дѣто до първо. Като са на-

уначаять за това един Татаринъ, на име Куртъ Небъ, п единъ Червезинъ, на име Ка-лабѣтъ, отиваатъ на княжествъ на казанскыя старецъ, набиятъ добръ бабчукъ, пушачъ итькоко пищона въ княжата му, п най сестъ, като хвърятъ малко бирътъ въ княжкѣтъ му, подаватъ ѿм п си отиваатъ. Князътъ, че бабчуката, по сѣдствіе на тои бои, полу-дѣла п днесъ нито с жива нито мъртва. Да-де са за това на правителството архуежъ. Ще видятъ сѣдствіеото. Какво да ви говоримъ за субанитъ по селата. Тѣхнытъ злоупотре-бленіи не сѣ за описване; съ своитъ свирѣности тѣ до толкова сѣ уплашили селя-нытъ, чото при всичкытъ злоупотребленіи, които ставатъ, тѣ оъ страхъ сѣ готови да подпишътъ, че нѣщо о лъжа. За бедетъ хората по селата сѣ затварятъ почти сѣмъ денъ п не могатъ да дадатъ нищо, по при-чинъ на голѣмътъ си спромажъ. Туй сѣ-ното може да са каже п за нѣ гриа ни.

Вчера имаме 20—30 души затворени на епископската. Не зная кой е причината, гдѣ-то нашитъ чорбаджіи направихъ епископъ.

ли на затворниците и доблохъ тамъ юзбанията и каймакчиия. Ялашо е истинскъ, хората почитатъ за свято това мѣсто, а тъй го обхвърляхъ на затворници, като че правителството нѣма гдѣ да ги затвори.

Въ града ни пѣа до три четири бюлюка редовна войска. Някои отъ тяхъ онзи день бяхъ Василъ Сажбовъ; защо? Сѣдѣ него бяхъ Ячо Пановъ и братъ му, по причина, че откраднали отъ дюкени му три калѣци сапуни, а тѣ са опитали да зематъ стокалътъ си отъ красена съ сѣмъ! Намъ е жално, I-но Редакторе, че, като да не стига тѣгло-то ни отъ башибозукитъ, но и отъ редовнитѣ войска да тѣжнатъ!

И тъй, по причина на злоупотребления и пѣане на пары, търгобия днесъ за днесъ са намѣря въ голѣмъ застойность. Сѣмъ стоп и се чуди какво да прави, като пде Марта и ще са поскатъ нондъ данѣцы, когато вехтинъ още не сѣмъ са платили.

—

Русе, 18 Февруарій 1877.
Гие Редакторе.

Въ описаніе на органическитѣ устанѣ (конституціята) не желамъ нищо да говорѣмъ, защото, бѣзъ той тактъкъ или онѣтъкъ, на-кѣпостъ записъ не толкова отъ формата, колкото отъ съвѣстното и точно привождане въ дѣло, безъ което би служилъ, както на съвременницитѣ нѣ, тъй и на потомцитѣ нѣ, прего като единъ припѣръ за прекопирване на чужди мисли.

Най голѣмото начало, което е осъществено чрезъ органическитѣ устанѣ, е парализирането на племенскитѣ разлики, между разнитѣ народности, които съставляватъ османската Диркая. Това начало е толкова тежко, колкото и важно, п осмѣщеніето му зависи единствено, по енергичната и серіозна инципация на правителството, отъ междусобната отстъпчивость на народитѣ. Но въ тоа е гордиѣнитѣ възелъ, за трайното разрешаване на който са изискватъ прости средства, основани на човѣкскитѣ природни права. За най краснорѣчивъ припѣръ на тѣлѣтѣна може да ви послужа Швейцарія, която

то съставлявали три народности: Нивци, Франци и Италианци, свързани неразлътно чрезъ езикъ, основани на човешкитѣ нѣтъ права и взаимно поддържане.

По, отъ величю тога, нѣмѣ толкова далеско стопанъ, щото човѣкъ не може да е го въ образи и да го не обезне нѣмкитѣ тапиствѣн страхъ. Нивизинитѣ изыскъ на турскитѣ журналисти още не е прѣставилъ, турскитѣ си съюдаиници не прѣставитъ да ны прѣзиратъ и да ни зематъ за прѣдметъ на неубуаданиитѣ си произволъ, и държавитѣ служби не прѣставятъ да за взематъ отъ по нѣжко недостойни личности.

До тия разсмѣдени дождъ въ сѣбѣсти на постѣнието си на Разгратъ, въ казата на който, злоупотребенитѣ и убийствата сѣмъ стапалъ редовни и най обыкновенни явлѣния, особенно отъ прогласиеното на Конституцията и влѣждането на каймаканиитѣ нѣмѣ Латифъ ефенди. Единъ приятель ми показва единъ дневникъ, който волялъ и воли редовно за случающитѣ се злоупотребенитѣ и убийства. Между другитѣ ужасни случаи който видѣлъ въ тоя дневникъ, най много ми падна въ очи единъ отъ по новитѣ, който са случили на 7 т. м. въ сѣдо Топчисъ съ дѣлакъ момчета — братчета — който били отишли на дърва $\frac{1}{2}$ часа на далѣко отъ сѣдо. Тамъ ги уловили двама злодѣйци, съблѣки ги, вързали ги н, сѣдѣ нечуванъ мѣкъ, по голѣмото звѣзди а по малкото оставили вързано. За тая работа каймаканиитѣ хоплъ, но осѣтъ дѣто е въспрѣтъ нѣжкоко *юта*, нищо друго не е спрѣлилъ. Забѣжате, че най голѣмийтъ цодъ на Латифъ е рѣкитѣ и мастиката, а най обыкновеннитѣ му думи и наставленія, който отпраща къмъ кредиторитѣ си, безъ разлика на народности, и къмъ селянитѣ, който пазѣзвалъ два пѣтя на селѣта сѣ не-правственитѣ не псувни. Още много бѣхъ писалъ за него, но, катѣ вѣрвамъ че Н. Пр. Валѣнта не е вече възвѣстенъ добръ за него и ще го прѣстави въ сѣщностъ на великитѣ вѣспри.

судитамъ за изпипно това. По смислитъ на-
чипотъ поставяне и близокъ смислитъ, когато
платилъ по българските села за събиране
на данъците.

Съдвалото, при такава състояние на ра-
ботитъ, възможно ли е да не помисли че-
ловѣкъ, че реформитъ за насъ самъ гор-
чива проиш, а да не каже: по добръ да не
сѣ, ако ще се неспазиватъ все така?
Единъ Илминъ.

Панагюрище, 28 Февр. 1877.

Господине Редакторе на в. *Панагюрище*!
Всеобществъ е грозный ударъ, който имѣ
злочестивитъ да истерпи напий, отъ прѣди
славитъ въ всѣко отношение, а сега прочутъ
по опропастваніето си, градецъ, въ лѣтош-
нитъ скърби приключилъ.

Великодушнитъ ни черкови и училища и
сѣ тѣхъ еще до 400 нѣдъ прибрали данія —
бѣди и люте бѣдохъ жертва на неспо-
дающія пламъкъ, на които данія и днесъ сѣ
озлобени грозныи развалины; а останалитъ
зданія бѣдохъ преобряхъ, въ шестодневно-
то отъ хмилъ радѣ ограблени, съвсѣмъ го-
лы стѣни.

Благоустройство на милостивото Царско Пра-
вительство, което спомогна съ 35,000 ома
жито въ даръ п 20,000 ома въ застъ, та по-
не за нѣколко дена сиротини нахрани гърло
то си; на Консулската Комисія въ Пловдивъ,
която спомога семействено на 636 души съ
15,170 гроша, на Благороднитъ Господжъ
Деди Странгоордъ, която поддържа единъ бо-
лницъ въ градеца ни, и на родолюбивитъ
ни и достойни за почетъ и уваженіе Ески-
Зигорскъ община, които прѣд до сега 44
дѣтца момчета и момичета да ги въспитва.

Благоустройство, казваме, и хмилъ платъ бла-
годарение, на тѣзи за насъ Ангели храните-
ліе, защито друго-яче, безъ тѣзи помощи, ту-
кашното население бѣше осъдено грозно да
гине отъ неумолимитъ яростъ на гладъ и
злимъ студъ.

Но уми! Нуждитъ сѣ толкова страшны и
нуждающитъ сѣ толкова много, щото само
ти помощи не сѣ въ положение да могатъ
да ги удовлетворятъ.

Радостна съзвонъ протичахъ отъ очитъ ни,
кога на прочитаніе въ вѣстникитъ, че ед-
но сп Българска община испитала толкова
денеко съ дѣтѣхъ, толкова ома сапуна и
толкова пари за пострадалихъ си брати съ
надежда, че отъ толкова пратки поне кождо-
годъ ще достигне и до наситъ община да
раздаде и на тукашнитъ сиротини; но и до
днесъ не доде за насъ ома счастья мину-
та, въ които да видимъ, кол-годъ отъ надъ-
дѣтъ на испилена. Неможемо друго яче да
правимъ, освѣтъ да си утѣшавме, като си
мислимъ че не е само нашъ градецъ съ по-
добны нужди. Но да плати стана наистина-
китъ на сѣ. Пловдивскитъ въ Т. Назарджикъ
прогласява прѣтъ вѣстникитъ, че отъ испра-
тенитъ до сега вещи, раздалъ между други
тъ и на Панагюрище.

Като незнаехме нищо таково да е давано
на Панагюрище, нѣкои си пытае Негово
Благоволеніе, който отъ нѣколко 'псуеуки
показалъ, че далъ на единъ Панагюриецъ 5
гроша а на двѣ жени класери и дрѣшнитъ
и това е всѣщото отъ толкова подароци, за ко-
ито два плати си публикува въ вѣстникитъ;
а що станѣ съ Берковскитъ пратки за ко-
ито си научавме че сѣ бѣше назначени за
Панагюрище, *неподобаетъ намъ видѣти*.
Намъ ни е твърдъ жезно за гдѣто всѣчкитъ
свѣтъ знае до колко сме опростастени, а не
можемъ да си догонимъ, защо не сме до-
стойни за съжалѣніе най повече отъ люб-
вѣтъ на Архидерейскитъ въ Назарджикъ на-
мѣстникъ. Види сѣ, че той е дошълъ до за-
ключеніе, че пий като съзвѣршено опропа-
стенъ и да ни сѣ даде, пакъ не щемъ да п-
мами; п за това по добръ ще бѣде да ни сѣ
не дава нищо.

За сега толкова, а до плати повече, кой-
то пма ущи нека слуша.

Единъ Панагюриецъ.

Тяча 26 Февруарій 1877.

Г-не Редакторе,

Нашето село отсѣпъ два часа отъ Котелъ
и четирѣ отъ Османъ-Назаръ, п е населено
отъ Мюсюлмани и Христіани, които еста-
вяватъ незначително число. Отъ нѣколко прѣ-
ме на самъ, по причини неизвѣстны намъ,
минуватъ нередовни войски отъ Кавказъ Еши-
Зарскъ, Казанлижскъ и Карнобатскъ, а за-
щото селото ни стои на дагето, случана
сѣ щото тѣзи войски да минуватъ прѣтъ се-
лото ни, и, незнай какъ, тѣзи войски все
въ селото ни нощуватъ, макаръ п по плати
да прѣстигитъ въ Котелъ, но не оставятъ тамъ,
а заминуватъ, когато Котелъ е десетъ пати
по гомѣтъ отъ наше село, и въ сѣщото
врѣме нѣматъ нѣщо отъ толкова бѣдо, щото,
сѣ поключитъ само на нѣколкоина, сички са
ужадаватъ отъ насущный сѣ хлѣбъ, и мно-
зина сѣ лгати вечеръ безъ да хапнѣтъ ед-
нъ хапѣлъ. Но войскитъ отъ нѣзѣни не раз-
биратъ, а чомъ влѣзатъ въ капи, искатъ
и на силѣ каратъ да пмъ правимъ банни,
да пмъ колимъ кокошкѣ, да пмъ правимъ
иди и пр. тѣмъ подобны лѣстѣта. Забѣлѣж-
те че, за да сѣ нахранихъ 5-6 души сутри-
на и вечеръ сѣ подобны лѣстѣта, необходимъ
сѣ тѣмъ петдесетъ гроша, нѣщо, което ед-
нинъ бѣденъ чловѣкъ да посрѣдне. Неуви-
тъ, наказаніята и безчестныи отношенія да
оставимъ на странѣ, защото ний вече отда-
на сѣмъ навикнитъ на тѣмъ, но главно е че
тѣждошнитъ данѣкъ е още не прибранъ. Сѣ-
кой денъ мухтаритъ прѣтѣснѣватъ населе-
ніето до толкова, щото послѣдното сѣ чуѣи ве-
че що да прави п при кои да прибѣгне за
помощъ. Ето не слѣтъ много ще почне да сѣ
събира и новитъ данѣкъ. Проче, сѣкой отъ
насъ мисли, какъ ще сѣ пдѣлжи за ветхия

и да почне за новия, когато не може нито
една парѣ да сѣмѣ. А още по тѣжкото е
това, дѣто никой не може да пѣтъ отъ нѣтъ
вратата отъ черкескыи обрѣи и убійствѣ. Не
прѣи много врѣме, именно прѣди 20 дѣни,
Черкезъ обрѣахъ, близо до селото ни, около
двѣдесетъ души Котенци, които отивахъ за
Добруджа. Такико е положеніето ни г-не Ре-
дакторе, което пазивамъ често на правите-
лството на П. Н. В. Султана, отъ което п
просимъ щедритъ му помощь за облегченіе
на тѣзи злочестія, понеже нѣправимъ, че не-
го-вата поля е не да страдѣмъ отъ такыи из-
сѣмъ и черны души, а да сѣ насладѣваме,
като Божій тиаръ и вѣрни негови поданици,
на добринитъ, които щедро пѣзва на всѣч-
кы безъ различіе въ славнитъ своѣи Имперіи.
Н. Х. Рад.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Генералъ Игнатіевъ въ Парижъ.

Въ единъ допискѣ изъ Парижъ до *Памъ-
ля Газета* 9 марта (и) прочитанъ слѣ-
дующето:

«Генералъ Игнатіевъ доиде тукъ вчера, въ
четвъртъкъ, п незабавно имѣ едно свидѣаніе
съ Графа Шувалова и князи Орловъ и рус-
ското посолство. Казахъ ми, че графъ Шу-
валовъ пожелалъ самъ да доиде въ Парижъ
и че Генералъ Игнатіевъ не желалъ да иде
въ Лондонъ.

Деба забѣлѣжа, че очеболтъ на генералъ
са видѣли да е примѣнитъ и пята кои сѣ не-
го-вытъ настрѣни, безъ да може да сѣ даде
отговоръ. Отдаватъ на тоя дипломатъ раз-
личны проекты, които не могатъ да бѣдѣтъ
всичкитъ истински. Деба сѣ надѣва, че ще
направитъ нещичко за да съхранитъ мира и
че ще подисежѣ на Россіи всякъ по-
мощъ за да имъ пѣтъгитъ отъ настоя-
щето и мѣлно положеніе. Но тѣмъ тѣмъ
лѣжи възелътъ на мѣлчотинѣтъ, казна спасе-
лельтъ. Ний не бѣдемъ честни да сѣ на-
учимъ, че Россія е распустила войскитъ си,
но защо ги постави ти на кракъ? Защото
нѣкои прѣдложени, на които ти отдаване
важностъ, сѣ отивряхъ отъ Портата. Тур-
ція расположена ли е да даде това, което ти
нече отивряи, или Европа, може ли да сѣ
надѣе че ще убѣди Портата, слѣтъ без-
плоднитъ сѣ усилія въ Конференціитъ? Деба
сѣ надѣе само че генералъ Игнатіевъ
ще намери нѣкое ерѣство да накура Турціи
да отстъпи, или, че носи съ себе си нѣкое
друго миролюбиво рѣшеніе.

Источнитъ работы въ Англійскитъ Парламентъ.

Боснѣ.—Въ засѣданіето отъ 8й Марта (и)
на общинскитъ Камерѣ г. Бурке каза, въ
отговоръ на г. Калпелъ, че ще вземе свѣдѣ-
ніи, за да сѣ научи да ли е истина, че ед-
нитъ воененъ данѣкъ сѣ приложилъ на Бос-
нѣ; но до сега той не бѣлъ получалъ ника-
кво пѣзвѣстіе за това нѣщо. Той не може да
подтверди въобще новинитъ, че възстаніето
трае въ Боснѣ, че бѣжанцитъ сѣ принудени
да прѣкарватъ зимитъ въ дупкитъ и при-
чонѣ на прѣтѣсеніето отъ Турціи. Видѣ-
са че 80 души са нападнали отъ възстан-
илцитъ близо при Никшичъ прѣди нѣколко
врѣме, и че Черногорцитъ не дозволѣли
вынашеніето на новы храмы въ тоя градъ.
Казватъ че възстаніици вѣа значително ко-
личество. Правителството сѣ надѣе че щомъ
мъртъ сѣ Сърбій и Чернъ Горѣ са сѣлю-
чи, спокойствіето ще сѣ възстанови въ Боснѣ
и Херцеговинѣ.

Крѣтъ.

Писатъ пѣтъ Кандидъ до *Мессажеръ д'Атенъ*,
че Христіанитъ отъ островъ Крѣтъ отказалъ
да избирѣтъ прѣдставители за отоманскитъ
Парламентъ. Знае сѣ, че органическитъ за-
конъ отъ 1867 г. дава на Крѣтинитъ правдини,
за които тѣ сѣмъ сѣ показвалъ всѣкого тѣмъ
реннини. Провожданіето на прѣдставители въ
Парламента на имперіитъ, като може да сѣ
гдѣда отъ отоманското правителство като от-
рѣчаніе отъ тѣзи правдини, Крѣтинитъ по-
мислили, че трѣба да сѣ въздрѣжатъ отъ
да изематъ едно рѣшеніе прѣди да сѣ при-
познайтъ отъ Парламента, както тѣ сѣ при-
познати и отъ Султанитъ. Великитъ Ве-
зырь, уведомѣтъ за рѣшеніето на Христіа-
нитъ да сѣ въздрѣжатъ отъ всеобщитъ из-
бирании, проповѣдалъ слѣдующитъ телеграмъ
на сичкитъ управители въ околнѣто:

«Избиранието на прѣдставителѣтъ въ об-
щото сѣбрание въ Цариградъ нѣма да носи
нищо най малкото уничтоженіе на сѣмѣстѣ-
ноститъ правилици. Напротивъ, прѣдстави-
телственото правило ще умножи за всѣчкитъ
тѣ подданици на Султана благодарнитъ отъ
свободѣтъ. Всичкитъ народности че сѣ на-
слаждаватъ съ прѣмуществата да сѣ прѣд-
ставителѣтъ въ Парламента. И така, всѣмъ
за непрѣдставяване въ Парламента е лоша.
Направитъ прочее прѣдставителитъ споредъ
закона. Кожото за напѣтъ на пѣзбирѣнето,
като не е потребно, споредъ 4й членъ на
прѣврѣсенитъ правилникъ за прѣдставите-
литъ, да сѣ прави различіе между народно-
ститъ, всѣкой членъ трѣба да пѣзбира единъ
Христіанинъ и единъ Мюсюлманинъ.»

Христіанскитъ свѣтвичи направили слѣ-
дующитъ отговоръ, отъ 12 Февруарія:

«Ваше Прѣврѣхотѣство, — Като сѣ
научихъ за невѣрското оужако пѣмо,
което имъ натовари грѣжѣтъ да избере-
тъ прѣдставители за Парламента, който ще сѣ
сѣбере наскоро въ Цариградъ, ний ви отго-
варимъ, че органическитъ законъ, споредъ
който ний бѣхъ избрани за администра-
тивны свѣтвичи, не ни дава никакъ това
право. И тѣ ний сѣ виждамы принудени
да отиврямъ това пълномощіе, което носѣтъ

да ни повѣрѣтъ отъ страхъ да не бѣ да
прѣстѣпимъ распорѣженіята на органичес-
китъ законъ на островъ сѣ. Мислимъ,
че трѣба да ни забѣлѣжѣтъ отъ другъ
странѣ, че избирателнитъ начинъ не сѣ
основана върху прогласеното равенство, но
върху религиозны прѣдпочтенія.»

Екзархійскы работы. — Въ послѣд-
нѣе врѣме, когато сѣ помисли че кождо-годъ
българскитъ небосклонъ е пораздрѣтъ, и
народътъ, а тѣй сѣмъ п Екзархія сѣ на-
мѣрихъ като отъ сѣмъ пробудени и погдѣлѣ-
нѣхъ около себе си, Н. Блаж. Екзархъ,
който почти самъ сѣмъ останѣлъ да упра-
влява вѣрнитъ на расклатѣнитъ отъ жи-
тейскитъ вѣлны екзархійскитъ корабъ, въ
всичко че имѣне на помощъ еднотъ отъ ар-
хирѣнтъ, Прѣосвященногъ г. Панагетъ Плов-
дивскѣго, помисли за добръ и призова Сп-
поданичѣ членове на Екзархійскія Свѣтъ
изъ Екзархіянтъ имъ.

Прѣтъ прѣстѣпилъ въ Цариградъ Прѣосвя-
щенный В.-Прѣславскитъ г. Симеонъ, и слѣтъ
него Прѣосвященный Доростоло Червенскитъ
г. Григорій, които и сѣзавоухъ на работѣ,
като правитъ ежедневно почти сѣбрании и
размышлитъ въобще за нарежданіето на
Екзархійскитъ работи, и частно за расту-
ренитъ Свѣсенъ Свѣтъ.

Сѣ удоволѣстѣе сѣмъ да явимъ пий
на българскитъ публикѣ, че еднотъ отъ глав-
нитъ грѣжи на Св. Българ. Синодъ въ ма-
кого тѣзи дѣи е бѣла финансиалната частъ на
Екзархіянтъ, вѣлѣдствіе на което сѣ рѣшило,
щото вѣздычѣтъ да не получаватъ опредѣлѣ-
нитъ сѣ, като Синодалны членове, заплащѣ,
като, както е извѣстно, влѣзѣва на еднотъ
доста голямо количество въ годишѣтъ.

На тѣзи мѣрѣкѣ, вѣрѣамъ, че рѣкопѣсѣне
всичкитъ бѣл. народъ и нѣе удѣло почтѣ-
таніето и уваженіето сѣмъ своитъ Ар-
хипастыри. Хвала имъ.

**Амнистіята на българскитъ за-
творници.** — Отъ Одринъ пишѣтъ до Вѣ-
стникитъ *и. Полит. Коррес.* отъ 6 Марта слѣду-
юще: «Нийитъ Главенъ Управителъ, Ади-
паша, бѣшѣитъ турскитъ посланникъ въ
Парижъ, неможемо по добръ да осилѣтъ служ-
бѣтъ сѣ отъ това, гдѣто издаде еднѣ ши-
рокѣ амнистіи. Тойѣтъ пѣтъ Султановѣта
множество постѣпка не е праздна работа; ти
сѣ отивчава отъ всѣчкитъ подобны постѣп-
кы, които сѣ сѣ обявлява по напѣтъ, въ
губъ, гдѣто тѣ бѣ послѣдуваѣтъ еднотъ не-
забавно позагане въ дѣйствиѣ. Тѣмънитъ
сѣ отиврихъ на 2 Марта, п всякой денъ
Българѣтъ сѣ освобождаватъ.

При всѣчко че амнистіята е прѣдъ всѣч-
ко за оныя лѣца, които сѣ компрометирани
въ приключеніята отъ минѣлѣтъ мѣсецъ Ма-
и 1876, великитъ везырь сѣ е погрѣшилъ
и за оныя Българѣ, които сѣмъ затворени и
отъ по напѣтъ. Едѣмъ паша заповѣдалъ
да освободѣтъ осъденитъ за какъвто п да
е причинѣ Българѣ, които тѣлѣтъ наказа-
ніето сѣ въ Одринскитъ вилетъ, съ условіе
само, щото поведѣніето имъ да не показѣ
че, щомъ сѣ освободѣтъ, че почитѣтъ п
пакъ да станѣтъ опасни за обществото.

Увѣрѣватъ, че естѣта мѣрка ще сѣ вземе
и за Дунавскитъ шалѣтъ.

Казуватъ еще, че Аляп паша пріелъ по-
вѣзѣтелѣтъ заповѣдъ да вземе всичкитъ мѣрѣкы
за да сѣ прѣнесѣтъ установленитъ въ Бѣл-
гаріи Черкезы въ Мала-Азіѣ. Въ Одрин-
скитъ вилетъ, тѣ сѣмъ на брой до 60,000.
Прѣнасятъ имъ щѣло да бѣдѣтъ сѣ правѣ-
твенныи разноски.

Въ Софій сѣ съсредоточила еднѣ войска отъ
резерватъ; тѣ сѣ естѣно и отъ 35 табора
низамъ, 12 табора *редифи* и четирѣ ре-
гымѣта кавалерія. Трупатъ сѣ и голѣмы ко-
личества оражѣ въ Софій.

Черна Гора. — Споредъ еднитъ теле-
грамъ изъ Цетинъ, Черногорскитъ князь
явилъ на своитъ въ Цариградъ прѣдставителъ
за крѣпостѣтъ Никшичъ, че отставаніето
и е условіе: безъ което сѣ не може, за сѣлю-
ваніето на мирѣтъ.

Г. Христичъ останѣ въ Цариградъ въ
качествѣто на *поверенный съ работитъ*
на княжество Сербіи, догдѣто правите-
лството на князь Милана назначи еднѣ по-
стоенѣтъ агентинъ. Вторитъ отъ сѣрбскитъ
пѣломощницѣ, г. Митчъ заимѣлъ зачера,
вторникъ, сѣ австрійскитъ нараходъ прѣтъ
Вармъ за Бѣлградъ.

Сенаторитъ. — Всичкитъ безъ службѣ
министри сѣ опрѣдѣлили Сенатори. Досто-
пствното министръ безъ портѣелъ като сѣ у-
ничожило, министерскитъ свѣтъ ще сѣ
сѣставлява за напѣтъ само отъ министри на
работѣтъ.

Левантъ Хералдъ пише: Между 32-та
новы Сенатори пѣмъ 24 мюсюлмани и 8 не-
мюсюлмани. Грѣцкитъ элементъ ще сѣ прѣд-
ставитѣля отъ четворица Сенатори: Мусурѣ
паша, Савракъ бей логотѣтъ, Марко паша
и Костакъ ефенди Антопуло; Арменскитъ
элементъ отъ двама: Миравъ бей (католикъ)
и Дръ Сервичевъ ефенди (грігорианецъ);
Българскитъ элементъ отъ Георганъ ефенди
Стоиновича, и Еврейскитъ отъ Давидъ
Ефенди.

Депутатитъ. — До днесъ сѣмъ прѣстѣп-
наи 87 депутати, пѣмъ народни прѣдстави-
тели, дѣлото имъ число е 120, но много е
вѣрнотѣ Камерѣта въ настоящъ періодъ да
работи само съ 108 депутати. Отъ тѣхъ Мю-
сюлмано сѣмъ всячко 45, Грѣци 16, Арменци
10, Българѣ 7, Араби Христіанѣ 3, Евреи 2,
пѣтъ Боснѣ и 2 изъ Херцеговинѣ.

Въ вторникъ сѣ събрахъ на първо засѣ-

дѣніе Сенатитъ и Камерѣта. Великитъ ве-
зырь, Министритъ на външнитъ дѣла, на въ-
трѣшнитъ, на мореплаваніѣта на правослѣдѣ-
и п други, прѣмѣстѣвахъ на тѣй засѣ-
даніе, цѣлѣта на което бѣла да положѣтъ
кѣтъмъ. Прѣтъ Ахмедъ Вѣфѣкъ ефенди, като
депутатинъ отъ Цариградъ п прѣдѣстѣлѣ
на Камерѣтъ, и слѣтъ него другитъ деу-
тати еднѣ по еднѣ положили кѣтъмѣтъ по
сѣдлующитъ начинъ:

**Заклѣвалъ сѣ че ще бѣдѣ върѣтъ на
Н. П. В. Султанѣтъ, на Конституціитъмъ
и отечествѣто, и сѣ задѣлѣвалъ да вѣ-
пѣлѣвалъ възможенитъ ми дѣленостѣи
да отбѣлѣвалъ отъ всичко което е тѣмъ
противѣто.**

Естѣно направилъ посѣтъ п Сенаторитъ, и
засѣданіето сѣ разпѣло. На тѣй засѣданіе
не прѣсѣтѣствувалъ само прѣдѣстѣлѣтъ на
Сената, Серверъ Паша, но причинѣ на не-
расположеніе.

Въ посѣщеніето сѣ на императорскитъ па-
лѣтъ, по случай на официалното отивраніе на
Парламентѣтъ, Н. Блаж. Екзархъ бѣше при-
друженъ отъ Н. В.-Прѣство г. Григорій До-
ростоло-Червенскитъ, който прѣстѣпилъ въ
Цариградъ минѣлѣтъ пѣдѣлъ. Както Н.
Блаж. тѣй п г. Григорій носѣхъ на гдѣратъ
сѣ своитъ ордѣны.

Въ Петѣтъ грѣцкитъ Патріархъ имѣлъ
свѣжданіе съ Н. В. великитъ Везырь п съ
Н. Пр. Сафѣтъ паша.

Вѣнска Политиче Корреспонденцѣ по-
лучна изъ Катаръ отъ 7 Марта (и) слѣду-
юще телеграмъ: «Началникѣтъ на Мирди-
чѣтъ Марко-Джонъ-Нозанъ, който бѣше хва-
нѣтъ и запрѣтъ отъ много врѣме отъ Тур-
цитъ, сполучилъ да пѣзбѣгне и сѣмъ донахѣлъ
до мѣрѣтѣскитъ пѣлѣни. Началникѣтъ ще за-
сѣлѣ звѣчитѣлно элементѣтъ, сѣмъ които рас-
полага влѣсаніето въ тоя оужаке.

Писатъ изъ Техеранъ, отъ 2й Февр.
на *Политиче Корреспонденцѣ*, че по сѣлѣ-
ствіе на еднотъ споразумѣніе съ русекитъ ми-
нистрѣтъ, Шахѣтъ турѣлъ въ движѣніе дѣтъ
отдѣленія войска, които угрожаватъ Багдад-
скитъ областъ, надѣтъ който Персія отъ
одавна пѣмъ претенціи.

Спортѣтъ Тайлѣсъ, бѣло вѣрнотѣ, че князь
Горчаковъ ще останѣ на скоро управленіето
на външнитъ работи, пѣмъ на генералъ Игна-
тіева пѣмъ на г. Вауева. Сѣмъшитъ вѣстникъ
казѣа че много русекы офицери на службѣ
въ сѣрбскитъ войска получили останѣлѣтъ
сѣ отъ министерството на войскитъ, като
службѣтъ имъ не сѣмъ вече нужди.

Часлото на българскитъ вѣстникѣ ще сѣ
увеличи още съ еднѣтъ. Г-тъ В. Мачуковскитъ,
бѣшѣитъ прѣдъ мало стѣрудникъ на «Ис-
точно Врѣме», е взелъ позволеніе за пѣдѣ-
ваніето му. Той сѣ пѣзна въ названіе
«Цариградъ». Ний му желаемъ по скоро
появяване и добръ успѣхъ.

Въ пѣдѣлѣтъ пристигли въ Цариградъ отъ
Пловдивъ прѣдѣстѣлѣтъ на испѣтитѣлѣтъ
комисіи Садулахъ бей.

Въ Персіѣ сѣ е откритъ еднѣ рудникъ,
който давалъ 40 на % чисто злато.

Турекъ сѣрбскитъ Телеграфъ. —
Казуватъ, че между турскитъ п сѣрбскы те-
леграфическы станциѣ са подновили телегра-
фическитъ съобщенія, които бѣхъ сѣ прѣ-
късѣли отъ сѣрбско-турскѣтъ войнѣ.

Туреката войска, която сѣ напѣтрѣ-
ше до сега въ Алексинѣтъ, отѣмъ, споредъ
Баскрѣтъ, пѣмъ Никшичъ.

Бурѣ. — Еднѣ много силна бурѣ, кѣ-
вѣто не почитѣтъ жителѣтъ въ оужакего Лѣ-
ситѣ въ Крѣтъ, искоренила 4,630 маслѣна-
ны п 5,260 други плодородны дѣрѣта. За-
губа отъ 200,000 гроша.

Распѣхотѣ дѣтъ.

Вѣстникѣтъ «Италиа» разказува слѣдующето у-
ласно злодѣніе, което сѣмъ пѣзврѣшло въ италианскѣ
градъ Капуа.

Единъ свѣщенникъ, който сѣмъ виждаше бѣлѣ
челѣвъкъ, управляваше еднѣ училище, въ което сѣ
учахъ момѣта и дѣца отъ различны общественны
классѣ.

Въ стѣитѣ гдѣто сѣмъ събирахъ ученицитъ му,
свѣщенникѣтъ имѣе еднѣ свѣщеніе, което тѣмъ
много общѣне. Прѣди три дѣи, въ еднѣ кратко-
прѣмѣно отсѣствіе на свѣщеніе, ученицитъ му
пожелѣли да сѣ игравѣтъ около казѣстѣ. който и
отворилъ та особѣнитъ свѣщеніе.

Свѣщенникѣтъ слѣтъ запрѣщаніето сѣмъ пожелѣлъ
да сѣ научи кой е бѣлъ ома, който е испустилъ
пѣтѣто, а ученицитъ му посочили свѣтъ на еднѣ
касапникъ, на вѣзрастъ 2 години.

Тогѣмъ свѣщенникѣтъ сѣмъ обраба гѣмъ малѣмъ
бѣзчеститъ и му казува много вѣрнотѣ:

«Еднѣ на козѣтъ, днесъ не че сѣмъ отидѣлъ
да обѣдѣмъ.»

Въ честъ на обѣдѣтъ ученицитъ сѣмъ трѣтъмъ,
а свѣщенникѣтъ останѣлъ самъ съ свѣтъ на ка-
сапѣта.

Като минувалъ прѣдъ касапникѣтъ, ученицитъ
казани на родитѣлѣтъ на дѣтѣто,